

Bilag 2.

FINANSMINISTERIET

København, den 19. marts 1962.

Fængselsvæsenets lærerpersonale var før 1958 placeret i 2 stillingsgrupper, nemlig som fængselslærere og som fængselsoverlærere, og med en noget bedre lønningsmæssig placering end folkeskolens lærere på grund af fængselsgerningens særlige beskaffenhed.

Ved lov af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger blev fængselslærere henført til 17. lønningsklasse. Begyndelseslønnen for fængselslærere er højere end begyndelseslønnen for lærere i folkeskolen. Slutlønnen er derimod lavere end inden for folkeskolen, idet der ikke for fængselslærere er gennemført et automatisk advancement til overlærerstilling, således som tilfældet er for folkeskolens lærere i købstadskolen og København.

Fængselsoverlærere blev henført til 23. lønningsklasse. Denne relativt gunstige placering skyldes, at fængselsoverlærerne leder og tilrettelægger hele undervisningsvirksomheden og fritidsbeskæftigelsen i vedkommende anstalt, og fængselslærere kan ikke påregne et automatisk advancement til stillinger som overlærere, idet disse stillinger kræver særlige lederkvalifikationer.

Det må imidlertid af hensyn til rekrutteringen anses for påkrævet, at de fængselslærere, der ikke når frem til lederstillingerne som overlærere i 23. lønningsklasse, opnår mulighed for et advancement, og justitsministeriet har derfor foreslået, at fængselslærere, der i 3 år har oppebåret slutløn i 17. lønningsklasse, og hvis tjenstlige forhold er tilfredsstillende, oprykkes til 21. lønningsklasse.

Da en bibeholdelse af stillingsbetegnelsen fængselsoverlærer i 23. lønningsklasse herefter vil være uhensigtsmæssig, findes denne stillingsbetegnelse at burde ændres til „undervisningsleder“.

Det arbejde, der påhviler fængselsvæsenets lærere, er ikke alene almindelig klasseundervisning, men de deltager også i arbejde af mere administrativ karakter, herunder brevcensur, pædagogisk arbejde i forbindelse med cellebesøg, samtaler med fangerne, bedømmelse af fangerne, deltagelse i funktionærmøder, vejledning med hensyn til fangernes læsning, udlån af biblioteksbøger m. v., hvorhos de deltager i fangernes fritidsvirksomhed.

De mangeartede opgaver, som lærerpersonalet har, medfører en spredt og lang arbejdstid, for hvilken det ikke er muligt at fastsætte nogen højeste norm. Lærerpersonalet har gennemgående en ugentlig arbejdstid på fra 40-50 timer (eksklusive forberedelse). Hertil kommer, at en ikke ubetydelig del af denne arbejdstid falder i tidsrum (aften, lørdage og søn- og helligdage), hvor tjenesten er særlig byrdefuld.

I modsætning til andre lærergrupper har fængselsvæsenets lærerpersonale ikke kunnet opnå nedsættelse af tjenestetiden pr. 1. april 1961, og fængselslærerne er endvidere på grund af den spredte arbejdstid ikke som andre lærere i stand til at skaffe sig biindtægter ved undervisningsarbejde inden for aftenskolen og aftenhøjskolen m. v.

En forbedring af fængselsvæsenets lærerpersonales lønningsmæssige kår anses derfor for nødvendig, idet den særdeles betydningsfulde side af fængselsvæsenets resocialiseringsarbejde, som varetages af fængselspædagogerne, ellers vil blive slået i stykker.

Der er på denne baggrund af justitsministeriet stillet forslag om, at der søges gennemført en bestillingstillægsordning for fængselsvæsenets lærerpersonale, således at der tillægges lærere, overlærere og undervisningsledere et bestillingstillæg på 900 kr. årlig + sædvanligt procenttillæg.